

zuzendariari

(0034) 943 300 222

zuzendariari@egunkaria.com

Martin Ugalde kultur parkea 20140 Andoain

Aupa Athletic!
Eta Angel Nogales?

Joseba Tobar-Arbulu (EHUko irakaslea)

Egoera politiko aldrebestu honetan, epai-leek horrela segituz gero, agian, lagun batek irailaren 14an esan zidan moduan, laster *Gora Athletic!* pankarta baten atzean manifestatuko gara Bilboko kaleetan. Irailaren 14koa lotsagarria zen erabat, eta are lotsagarriagoak emandako «adierazpen ofizialak». Baina lotsagabekeria gure Athletic-era ere iritsi da. Izan ere, Franco denboran Athletic abertzaletasunaren erreferentzia bazen ere, eta oraingoz bada ere —*España una grande y libre*-n jokalaria atzerritar gehien daukan futbol-taldea izanik— badirudi gauzak ez daudela hain argi oraingo zuzendaritzaren zenbait portaerarekin. Jakin dudanez, egungo Athleticceko

zuzendaritzak Angel Nogales jokalaria ohia (5 urtetan) eta hainbat ikastolatako eta ikastetxetako gazteekin Lezama txiki-ko (*mini Lezama*-ko) koordinatzailea (25 urtetan) kalera bota du. Hogeita bost urteetan nominan egonik —oso nomina berezian egia esan, zeren bi zatitan ordaindua izan baita—, eta lehengo zuzendaritzarekin haren egoera, nomina dela-eta, konpontzeare zegoenean, zuzendaritza aldaketak jokalaria ohi eta langile zintzo horren kaleratzea ekarri du. Txarra delako, edo alferra delako, edo lana gaizki egin duelako? Ez. Ez du inolako adierazpenik jaso. Gainera, txarra izan balitz, nola egon zitekeen hainbeste urte lanean? Haren lanpostua desagertu delako? Ez, berorren *ordezkaria* edo lanean hasi baita. Athleticceko dirua ez duelako? Mesedez! Angelek jaso izan duena soldata arrunt bat izan da. Orduan, zer dela-eta ka-

leratze mingarri eta lotsabako hori? Misterio! Berak ez du jaso esplikaziorik. Alderantziz: «Lasai... Zure kontua ikertzen ari gara... Ez arduratu...». Eta bat-batean kaleratzea. Angeli urte gutxi faltako zitzaiokeen erretiratzeko, nominan (era egokian noski!) jarraitu izan balu.

Hau al da Athleticceko egungo zuzendaritzaren kudeaketa egoki, argi eta zuzena? Ez dago eskubiderik horrelako modu zakarrean aritzeko. Angelek bizitza osoa eman du Athleticen; oso minduta badago ere, oraingoz bere kaleratzeaz publikoki ez du ezer esan zuzendaritzaren kontra. Okerrago oraindik, zale askok uste du oraingoz bere lehengo lanpostuan jarraitzen duela. Berak dena irentsi du, ia gaixotu arte. Baina, jaunak, portaera hori salagarria da oso, erabat injustua delako. Ez ote dago gaur egungo zuzendaritzan ego-

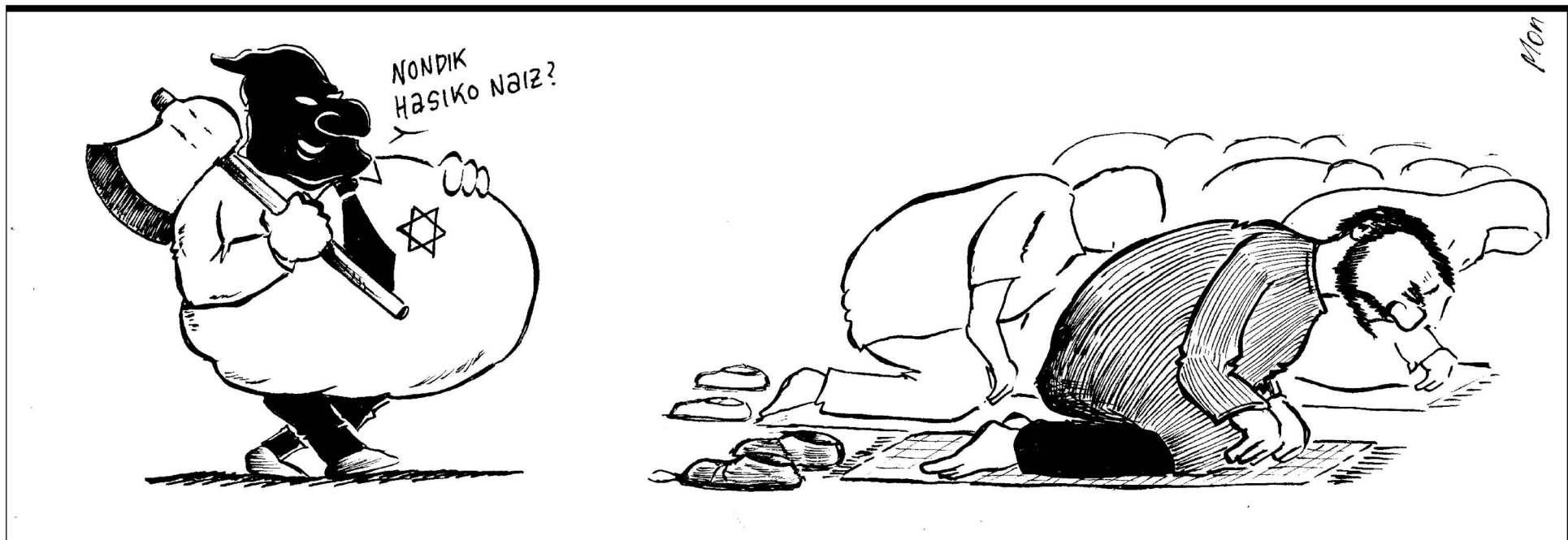
era ahalkegarri horren aurka inor Angelen alde agertuko denik? Ez dut sinesten. Ez dut sinetsi nahi, Athletic hori baino gehiago baita.

EHNArekin Ingalaterran

Jon Aritza De Miguel • Cranfield-Bedfordshire (INGALATERRA)

EHNaren inguruko aferari buruz, gauza bakarra esan dezaket: Ingalaterran nabil ikasten, eta bai matrikula egiteko, bai bankuko kontu korrontea irekitzeko, bai Osasun Zerbitzuan alta hartzeko... edozertako, EHNakin primeran ibili naiz, inolako arazo barik. Euskal Herrian bertan ezin dezakeguna egin, aspaldi askatasunen herrialde zen Ingalaterran eroso egiten dut. Atzerrian euskaldun izatea etxean baino errazagoa al da?

montxo

galdeiozu... ?

AIMAR
OLAIZOLA

Pilotaria

Nola bizi izaten da anaiek elkarren kontra lehiatu behar hori? Gero etxera itzultzean erraz ematen al zaio buelta gertatuari?

Xabier Altuna (Tolosa)

Guretzat ere, zaila izaten da elkarren kontra jokatzea, nahiz eta azkenaldian nahiko ohituta egon, sei edo zazpi partida jokatu baititugu. Guretzat, arraroa izaten da eta nahiago izaten dugu beste batzuen aurka jokatu, baina enpresak jartzen badu, jokatu beharra dago. Batak edo besteak irabazi, etxera joatean berdin jarraitzen dugu, anaiak gara eta beti elkarrekin ibiltzen gara. Partida behin amaituta, ez dugu hitz egiten gehiegi horretaz, gurasoei agian zerbaite bai, baina gure artean ez.

Urriaren 15etik aurrera **Naroa Agirre • Pertika jauzilaria** izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua. Bidali zure galderak ordurako. galdeiozu@egunkaria.com

hirusta

Castillo Suarez

Paradisuz

Ez dakit inoiz paradisua ezagutu dugun Euskal Herrian, handik bota gintuzten Adan bezala edo guk utzi genuen nahi-ta, baina arrazoi duzu bizitza zaila dela diozunean, arrotza egiten zaigula bizi eta gero, bizitza paradisua uztean hasten dela.

Arrotza zaigu bizitza eta arrotza egiten zaizkigu gure herriaren etorkizuna eraikitze-ko proposamenak. Izan ere, erabat iragangaitzak bilakatu gara horrenbeste sufrimendu barreiatu eta gero. Bata bestearen proposamenak ez zizkigu inondik inora baliagarriak; errotik arbuizatzen ditugu, atal txiki bat ere aprobeixatu gabe.

Paradisu-eredu desberdinak ditugu sobera ere. Edo, agian, batzuek ez dute paradisurik nahi. Edo, agian, Adan paradisua utzi eta aurreneko neguan eritu zenean ez zuen gripe arrunta izan, anorexia baizik, eta desitxuratua ikusten zuen bere burua. Bitartean gure tes-

tua bilduma gero eta handiagoa da. Eta gisa honetako testuek ez dute inoren oinazea apaltzen.

Arrazoi duzu, bizitza hitz berriak ikasteko modua dela, paradisuan egonen bagina ez genituzkeela hitz horiek ezagutuko. Haatik, proposamen eta hitzek ez dute gure gogo asebetetzen eta dagoeneko galdua dugu hitz berriak ikasteko ahalmena. Beste batzuen hitzak guk ez genuen mundua irudikatzeko. Eta, makurraren dena, honek ez du aldatzeko itxurarik.

Pilatu egiten zaizkigu oroitzapenak, beren jatorrizko koloreekin mantentzen ditugunak buruetan. Bitartean, adierazpenak eskatzen dizkigute handik eta hemendik, behin eta berriro, aurrera egiteko ezinbestekoak direlakoan. Gure barreneko mina ezin askatuz eta adierazpenak egiten bizi gara egun.

Ez dut ezagutu gure adierazpen gaitasuna duen herririk.